

[Martin Pedersen.]

generelt er dårligt stillet, således at de slet ingen skatteevne har, for vi må jo huske på, at den, der har arbejdsløshedsunderstøttelse, har en indtægt, der ligger betydeligt over bundgrænserne, også betydeligt over den bundgrænse, der fra venstre-socialisternes side blev foreslået her i tinget, da vi havde disse spørgsmål til behandling. Der vil jo være mange mennesker med en mindre arbejdsindtægt, der betaler betydelige beløb i skat, og som med samme ret kunne komme og sige, at de skulle have skattelempelse.

Det fremgik jo af finansministerens tale, hvor grundigt dette spørgsmål tidligere har været behandlet, ligesom det fremgik, hvor vanskeligt det er at lovgive om det, fordi så mange individuelle hensyn gør sig gældende. Der er jo stor forskel på, om det er en enlig, ung mand, der bliver arbejdsløs, eller det er en mand med stor forsørgerbyrde, og også når der er tale om sygdom, kan der være tale om sygdom i familien i al almindelighed.

Vi mener derfor, at den måde, hvorpå man almindeligvis ud over landet på dette område praktiserer den skattelovgivning, vi har, er rimelig. Men vi har ikke noget imod, at spørgsmålet bliver nærmere drøftet i et udvalg, således at vi kan se, om der i den nuværende situation skulle være enkelte ting at rette. Jeg skal altså anbefale, at vi ser nøjere på det i et udvalg.

Chr. Madsen: Hr. Asger Jensen sagde før som afslutning på sin tale, at det, man skylder væk, det skal man betale. Ja, det er vel rigtigt, men ikke mere rigtigt, end at det kun gælder for nogle. Landbruget skylder jo en hel del penge væk. Momsen, som de skulle have betalt, skylder de. Det er ikke engang gæld i den forstand; det er penge, de har opkrævet hos andre, som de ikke betaler, som de vil have udsættelse for, så det med, at når man skylder noget væk, skal det betales, det gælder kun for nogle, og det gælder

måske mest for lønmodtagere, også når de er arbejdsløse.

Man taler om udpantning; men det er jo ikke udpantning, der foregår. Det er jo kommunernes embedsmænd, der sidder og udskriver de såkaldte grønne træksedler, når de finder en mand, der går arbejdsløs og får 300 eller 330 kr. om ugen i understøttelse, så bliver disse grønne træksedler lagt på kontrolkontoret med krav om, at der skal tilbageholdes i understøttelsen. Det gør disse embedsmænd uden at spørge noget videre om det, i hvert fald i nogle kommuner. Så opstår der jo konflikter, der har været konflikter, og jeg vil egentlig håbe, at der bliver ved med at være konflikter på det område. Når jeg siger, at der har været konflikter, så er det, fordi organisationerne har taget sagen op og sagt: det vil vi ikke finde os i; vi finder, at det ikke er lovmedholdeligt, at nogle embedsmænd bare kan skrive nogle træksedler ud uden at tage hensyn hverken til det ene eller det andet og forlange, at der skal tilbageholdes i understøttelsen.

Når skatten skal betales, er det jo kommunerne, der opkræver den, og der er meget forskel på kommunernes administration. Som hr. Peter Nielsen sagde: i Nørresundby har man en borgmester, der vil sige — også officielt — at efter hans mening skal der ikke komme nogle mennesker med nogle grønne træksedler på kontrolkontoret i Nørresundby. Men ovre på den anden side af fjorden er man mere bureaukratisk. Der sidder nogle embedsmænd uden videre og skriver dem ud, tager ikke hensyn til noget som helst, siger bare, at der skal trækkes. Det er ikke alene for Ålborgs vedkommende og for arbejdsløshedsunderstøttelsens vedkommende. Den 18. januar 1967 stillede jeg et par spørgsmål til den daværende indenrigsminister, hvori jeg gjorde opmærksom på, at administrationen i nogle kommuner kan finde på at udskrive de almindelige grønne træksedler, hvor der skal tilbageholdes skat i folkepensionen. Der blev i 1966 tilbageholdt en skat i folke-